

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๔๗/๒๕๖๑

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช
ศาลจังหวัดทุ่งสง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเป็นหน่วยงานทางปกครอง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตาม แต่ตามคำฟ้องผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของที่ดินตาม น.ส. ๓ ได้เรียกหินยาแนวตลิ่งเพื่อป้องกันน้ำกัดเซาะที่ดินและได้กระทำในเขตที่ดินของตนเอง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างโดยอ้างว่ารุกล้ำลำคลอง (คลองโยง) ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวและอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำแนวป้องกันน้ำเซาะดินในที่ดินของผู้ฟ้องคดี เพื่อป้องกันทรัพย์สินเสียหาย ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ได้กระทำตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อดูแลรักษาทางน้ำธรรมชาติคลองโยง ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า แม้คดีมีประเด็นเกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี แต่เมื่อพิจารณาความมุ่งหมายผู้ฟ้องคดีที่ใช้สิทธิทางศาลก็เพื่อให้ศาลพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิและพิสูจน์สิทธิในที่ดินของตนเป็นสำคัญ การที่ศาลจะพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้นั้น จะต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างรुकล้ำลำคลอง (คลองโยง) อันเป็นที่สาธารณประโยชน์หรือไม่เป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม